

ISSN 1843-9845

nr. 8 - august-septembrie 2008

REVISTA AEPADO

www.aepado.ro

Asociația Europeană Pentru Apărarea Drepturilor Omului

Alegerile locale si parlamentare. Cine pierde? Cine castiga?

GHEORGHILA Diana - Andreea

Absolventă, Facultatea de Drept - Universitatea Bucuresti
membru "Parlamentul Tinerilor"

Ideea de reprezentare, ca esenta a fenomenului electoral, apare ca un concept complex, ce presupune pe de-o parte, un transfer decizional de la cetatean catre alesul sau, dar si pe de alta parte, obligatia implicita ce incumba celui ales de a-si duce la bun sfarsit misiunea in spiritul si litera mandatului acordat de alegator. Dupa cum spunea si G. Cesbron, "*Multi confunda datoria facuta cu o agenda stearsa*", astfel incat dupa asa-zisa indeplinire a programului prestabilit, cei alesi uita, intentionat sau nu de vointa cetateanului obisnuit.

Desi, de iure, acesta ar trebui sa reprezinte idealul in baza caruia sa actioneze, de facto, de cele mai multe ori se inregistreaza o inversare a ierarhiei de vointa, ajungandu-se ca alegatorii sa se supuna in mod involuntar unor decizii care pot la un moment dat contrasta cu interesul public. Insași ideea de mandat duce cu gandul la un "contract" care implica existenta a doua parti, una dintre acestea indeplinind anumite sarcini, actiuni conform limitelor si vointei mandantului, in numele si pe seama acestuia din urma. Aceasta inversare artificiala de valori reiese chiar din apelativul acordat ulterior celor alesi si anume "autoritatile". Prin natura sa, acest substantiv exprima ideea de subordonare, de proces decizional impus, in contradictie cu conceptul de reprezentare. Alegerea unor persoane membre ale partidelor politice sau independente nu suprima puterea in sine a cetateanului, ci trebuie privita mai degraba ca o masura procedurala, o prorogare de competenta decizionala, puterea ramanand prin definitie a poporului, conform principiilor democratice.

Asadar, in mod ideatic, nici nu se pune problema unui perdant si a unui castigator, strict in relatia dintre alegator si ales, totusi evolutia societara a condus la aparitia mai multor "planuri de lupta" pentru putere, de exemplu, intre partidele politice, intre minoritari si majoritari, intre interesele ascunse ale unor conducatori din umbra; toate acestea nefiind intotdeauna in folosul cetateanului.

Democratia, ca posibila solutie a unui proces electoral modern, descrie un sistem de creare a regulilor pentru un grup de oameni, fiind adesea denumita ca "guvernarea poporului"; cu alte cuvinte, un sistem de creare de reguli care este stabilit de catre oamenii care respecta aceste reguli. Prin simpla definire, democratia apare ca un model idealist de organizare si functionare, deoarece in limitele bunului simt, ceea ce tu ai statuat pentru interesul propriu se presupune ca vei respecta tocmai din acest motiv. Exista doua principii fundamentale care stau la baza acestui model si care explica interesul pe care-l starneste, si anume: pe de-o parte, principiul autonomiei individuale, conform caruia nimeni nu ar trebui sa fie supus unor decizii impuse de altii; pe de alta parte, principiul egalitatii, care prevede ca fiecare dintre noi ar trebui sa aiba aceeasi sansa de a influenta deciziile care afecteaza indivizii in societate. Ambele principii sunt intuitive, iar un sistem democratic este singurul care, in teorie, le accepta pe amandoua ca principii fundamentale, cetateanul ca atare aparand ca adevaratul castigator al sistemului electoral.

Pledoaria pentru democratia ca sistem-solutie pentru un proces electoral, in care cetateanul de rand sa fie castigatorul, poate continua prin aceea ca acceptarea ei de catre populatie este de asemenea mai probabila, deoarece deciziile au fost luate ca rezultat al construirii unui consens intre diferitele factiuni; regulile inacceptabile pentru portiuni largi ale populatiei ar fi nerealistice, asadar exista o forma de control intern asupra tipului de lege pe care un guvern acceptat democratic ar trebui sa le aiba in vedere. De asemenea, se presupune ca poate promova mai mult initiativa, fiind asadar mai sensibil la conditiile in schimbare, in temeiul principiului, doua capete sunt mai bune decat unul. In practica, nu este, desigur, rezonabil ca toti membrii unei societati sa contribuie la procesul decizional, o democratia directa conforma modelului Greciei antice putand afecta chiar eficienta si celeritatea procesului. In anumite sensuri, se poate spune ca oamenii au un anumit control intr-o democratia reprezentativa; astfel, cetatenii influenteaza alegand oamenii care vor adopta legile, deoarece in momentul alegerilor, ei pot selecta individul care ofera platforma-program care se apropie cel mai mult de interesele lor.

Politicienii trebuie realesi, asadar perioada dintre alegeri, legislatorii trebuie sa fie constienti ca vor fi judecati la urmatorul scrutin in functie de performantele lor si in consecinta, nu vor fi inclinati sa adopte legi care vor fi in mod evident inacceptabile pentru populatie. Pe langa acest control tacit, exista oportunitati importante ca cetatenii sa-si indice activ dezaprobarea fata de anumite politici, pot angaja consultari cu reprezentantii politici prin intermediul organizatiilor neguvernamentale sau prin alte grupuri de presiune sau organe consultative. In fine, orice individ este liber sa candideze la alegeri daca simte ca niciunul dintre candidati nu poate sa-i reprezinte interesele. Asadar, alegerile reprezinta o metoda prin care se exercita control asupra legiuitorilor, iar acestia exercita control prin invocarea unei dorinte sau necesitati pentru ca politicienii sa tina seama de electoratul lor in tot ceea ce fac. O astfel de metoda necesita

in mod clar ca alegerile sa fie libere si corecte, dar impune si ceva fundamental: ca politicienii sa creada ca vor fi trasi la raspundere de electorat, daca acestia nu reusesc sa le reprezinte interesele.

Sistemul depinde de acesta credinta pentru a functiona eficient, depinde, in ultima instanta, de electoratul care aplica din cand in cand acesta sanctiune sau care, cel putin, pare pregatit sa faca acest lucru. Alegerile pot fi introduse destul de usor intr-un sistem politic, fara a avea in mod necesar efectul crearii unui aparat cu adevarat democratic, apatia electoratului, in majoritatea tarilor democratice, punand in pericol eficienta acestui sistem de control. De asemenea, pune in discutie legitimitatea guvernelor alese "democratic", care sunt, in anumite cazuri, alese doar de o minoritate din electoratul total.; spre exemplu, in 2001, se aprecia prezenta la urne, la alegerile generale din ultimii 80 de ani, numai 60 % din electorat alegand sa voteze; mai grav este ca in intreaga Britanie, cei mai apatici au fost tinerii intre 18-25 de ani.

Exista insa si alte doua probleme, mai strans legate de notiunea de democratie reprezentativa, care privesc interesele minoritatilor. Prima este aceea ca minoritatile nu sunt adesea reprezentate prin sistemul electoral, daca numarul lor este prea mic pentru a atinge numarul de voturi minim necesar pentru orice reprezentare sau se poate datora faptului ca sistemele electorale folosesc adesea procedeul " castigatorul ia tot". a doua problema este ca desi numarul lor este reprezentat in organismul legislativ, acestia vor avea o minoritate de reprezentare, care nu poate intruni asadar numarul de voturi necesare pentru a infrange majoritatea. Din aceste motive, democratia este adesea numita "regula majoritatii" si ne putem intreba daca chiar exista o garantare efectiva, care sa aiba efecte a drepturilor sau cel putin a libertatii de exprimare a minoritatilor. Vointa poporului nu este o justificare pentru astfel de decizii, interesele de baza ale minoritatii, precum si ale majoritatii pot fi protejate numai prin aderarea la principiile drepturilor omului, intarite de un mecanism juridic eficient. Cele patru valori ale votului - universal, direct, egal, secret- ar trebui sa garanteze un standard minimal de protectie a minoritatilor, fie ca sunt ei etnici, pe baza de sex sau varsta.

Revenind la diferitele "campuri de batalie", am putea spune ca sistemul electoral actual este dominat de criteriul politic, de multe ori in dezavantajul competentei; populatia ajunge sa fie dirijata de personaje opulente din punct de vedere al imaginii publice, dar care reusesc cu greu sa se impuna prin cunoastere si abilitati reale de conducere. Asadar, acest criteriu se dovedeste cel mai adesea un factor de incetinire a progresului si nu unul de stabilitate asa cum se doreste a fi, singurul perdant din acesta ipoteza fiind cetateanul de rand.

De asemenea, introducerea unui nou tip de alegeri pe baza votului uninominal poate pune sub semnul intrebării promovarea competentelor. Astfel, se presupune ca votand omul si nu partidul, vor fi selectati de catre electorat cei care sunt cu adevarat pregatiti profesional. Totusi, nu trebuie ignorat apetitul electoratului pentru persoane care prin manipulare publica reusesc sa para mai mult decat sunt, riscul evident fiind acela al promovarii unor false valori.

Impotriva tuturor acestor ipoteze peiorative, cel care poate controla in mod real evolutia societatii ramane totusi cetateanul, care prin implicare si cetatenie activa poate inhiba orice tentativa de fraudare a interesului public, deoarece, in cele din urma, "un vot este mai puternic decat un glonte". (Abraham Lincoln)

Consilierea si orientarea carierei la adolescenti - partea I -

MURARIU Cristina

Consilier scolar

Liceul Pedagogic, „C.D. LOGA”, Caransebes

Orientarea profesionala este procesul maximei sincronizari dintre aspiratiile personale si cele sociale cu privire la munca, privita ca sursa de satisfactii individuale si ca mijloc de progres, economic general; acest proces presupunand: competenta, competitie, selectie, concurenta, succes, esec, invatare, pregatire profesionala continua, asumarea de responsabilitati.

„Orientarea devine simultan scolara si profesionala” (Ghiviriga, 1976) si vizeaza implinirea in timp a unei vocatii, ca segment particular al unei personalitati permanent dinamice.

Procesul consilierii si orientarii scolare si profesionale poate viza mai multe aspecte de natura:

- **cognitiva:** furnizarea de informatii, formarea in tehnicile de cautare a unui loc de munca;
- **afectiva:** ameliorarea imaginii de sine;
- cristalizarea unei **aptitudini pozitive fata de munca;**
- **actionala:** luarea deciziei, planificarea si punerea in practica a optiunii.

In actul consilierii tinerilor cu privire la lumea muncii va trebui permanent incurajate: utilizarea surselor alternative utile obtinerii de date necesare, creativitatea, pluralitatea solutiilor, autonomia investigatorie.

Pentru multi dintre cei interesati de acest domeniu, se pune inca intrebarea: in cazul ca exista, *in ce consta diferenta dintre consilierea scolar profesionala si consilierea carierei?*

În linii mari, ambele procese de consiliere au aceleași caracteristici și obiective de bază. Unele elemente le diferențiază totuși: consilierea tradițională ia în considerare problemele psihologice și emoționale, pune accent pe relația directă consilier-beneficiar, pe când consilierea carierei dă mai mare importanță informării, evaluării cantitative și calitative a resurselor profesionale ale clienților, abordării globale a vieții acestora, făcându-se o mai realistă și naturală legătură între „lumea internă” și cea externă a indivizilor, cu mediul social, economic și cultural în care aceștia trăiesc.

Carierea înseamnă îndeplinirea simultană sau secvențială a unui anumit număr de roluri (Super, 1985).

Practicarea consilierii carierei dezvoltă un model holistic de a aborda individul și problemele sale sub toate fețele identității, în situații de viață (acasă, la școală, la locul de muncă, în comunitate) și cu toate stilurile de relaționare practicate de-a lungul existenței.

Consilierea ca act de comunicare este o ofertă permanent deschisă aceluia care consideră că are nevoie de sfatul unei persoane cu experiență profesională atestată în acest domeniu. Consilierea și orientarea – fie ea școlară sau profesională – înseamnă căutarea unei soluții maximal favorabile individului, prin care specificitatea sa se îmbină productiv cu cea a mediului social și profesional.

Orientarea este văzută și ca un mijloc de:

- dezvoltare, schimbare și realizare personală a indivizilor;
- compatibilizare a nevoilor sociale cu cele individuale, ameliorare/modificare a structurilor sociale și instituționale;
- control social.

Orientarea școlară vizează, în mod explicit, alegerea acelei filiere de educație și formare profesională de care elevul să beneficieze din plin și cu cât mai puține eșecuri.

Orientarea profesională, are un caracter mai limitativ, pentru că ea este dependentă de situațiile existente sau posibile de pe piața forței de muncă la un anumit moment.

Atât consilierea și orientarea școlară, cât și cea profesională semnifică o anumită diagnoză și prognoză – optimistă – efectuate de consilieri pe baza unei realități, de cele mai multe ori statistic confirmate.

În viitorul apropiat, consilierea și orientarea școlară și profesională va trebui să facă față și următoarelor categorii de provocări și situații noi:

- globalizarea pieței forței de muncă;
- creșterea surplusului de forță de muncă și, mai ales, a celei tinere;
- extinderea sistemului economiei de piață în majoritatea țărilor lumii;
- transformări organizatorice a locului de muncă;
- creșterea importanței cunoștințelor, aptitudinilor de lectură, de calcul, comunicare, a alfabetizării informaționale și învățării continue;
- creșterea demografică;
- punerii în aplicare de noi politici guvernamentale cu privire la dezvoltarea economică, școlarizare și formare profesională (Herr, 1996).

În prezent, rata medie a șomajului la nivel național, cât și pe plan mondial este ridicată și are o tendință de creștere. Aceasta înseamnă că un număr impresionant de persoane apte de muncă caută în disperare un loc de muncă și, până îl găsesc, cunosc multe privațiuni materiale, financiare sau sociale. Pentru aceștia, prioritățile, din unghiul consilierii și orientării sunt:

- să li se ofere informații pentru a face alegeri adecvate cu privire la carieră;
- să li se asigure accesul liber la educație și formare prin flexibilizarea școlii pentru a o face mai relevantă pentru o carieră profesională;
- să fie eliminate obstacolele care le limitează sau împiedică accesul pe piața forței de muncă;
- să fie tratați cu respect și înțelegere pentru unicătatea lor ca ființe umane și să se adopte față de ei comportamente demne;
- să li se asigure egalitatea de șanse în viață și pe piața muncii;
- să fie sprijiniți să-și cultive flexibilitatea personală (făcându-se capabili să-și schimbe ocupația, să reintre mai ușor pe piața muncii, să se adapteze rapid la diferite contexte sociale și de muncă).

Consilierea și orientarea nu presupune înlăturarea obstacolelor din calea unei personalități în evoluție ci avertizarea individului că acestea există, că majoritatea pot fi evitate și învățarea lui cum să o facă. În această accepțiune, autoorientarea – ca proces de informare, evaluare, educare și formare profesională, cunoaștere progresivă a lumii muncii și realităților sociale, sensibilizarea individuală pentru valori și atitudini morale – trebuie avută în vedere și stimulată.

În consecință, consilierea și orientarea școlară vizează informarea și consilierea persoanelor cu privire la alegerea rutei școlare și profesionale, considerată de către individ, în mod motivat, ca optimă pentru sine și care poate să-i aducă

acestui satisfacție, un nivel de trai decent, afirmare personală și socială, performanță profesională, și participarea la viața publică.

Consilierea și orientarea școlară și profesională este un proces subtil de învățare care-l face apt pe individ pentru schimbare, tranziție, adaptare, flexibilitate și nu doar un receptor pasiv de informații.

Totodată, consilierea carierei este un proces educativ care prin monitorizarea unei pluralități de date, tinde către conturarea unui proiect personal coerent cu privire la cariera și în legătură cu realitatea socio-culturală și economică.

Modele de consiliere

Considerarea treptată a orientării școlare și profesionale ca o chestiune, în esență, de natură educativă și comunicatională, a dus la schimbarea ansamblului de metode și tehnici cu care se operează, ale conținutului activității consilierului și rolului și poziției acestui domeniu în sistemul formării inițiale și continue a tinerilor și adulților.

Consilierea și orientarea carierei elevilor se întemeiază pe patru *actiuni* fundamentale:

- Cunoașterea personalității elevului;
- Educarea elevului în vederea alegerii carierei;
- Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor;
- Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Cunoașterea personalității elevilor presupune o activitate complexă care constă în culegerea datelor despre elev din diverse medii: familie, școală, grup de prieteni.

Ele pot fi grupate în două *categorii* principale:

- a). Metode și tehnici de cunoaștere a individualității elevilor;
- b). Metode de investigare a grupurilor școlare

a). Metode și tehnici de cunoaștere a individualității elevilor:

Observația: metoda fundamentală de cunoaștere de cunoaștere a personalității elevilor. Metoda poate fi folosită, de către toate cadrele didactice, în diversele împrejurări în care elevul își manifestă particularitățile sale psihice, iar datele obținute prin intermediul ei pot fi foarte variate.

Metoda aprecierii sau evaluării: poate fi aplicată mai ales de către profesorul diriginte, făcând apel la toți profesorii clasei respective. El stabilește anumite *criterii de evaluare* (inteligentă, personalitate, originalitate, creativitate, perseverență) și solicită profesorii să evalueze elevii sub aceste aspecte.

Analiza rezultatelor activității elevilor: rezultatele activității elevului sunt concretizate în randamentul școlar și diversele produse pe care le realizează. Randamentul școlar este determinat și influențat de o gamă largă de *factori subiectivi și obiectivi*: trăsături de personalitate (nivelul de dezvoltare intelectuală, aptitudinile, atitudinile, trăsăturile temperamentale și volitiv – caracteriale, interesele, motivația, starea de sănătate, rezistența la efort), condițiile mediului școlar și valoarea personalității profesorului, condițiile mediului familial.

Convorbirea: se recomandă utilizarea convorbirii numai după ce avem unele informații, culese prin alte metode, despre persoana cu care vrem să stăm de vorbă. Acest lucru ușurează organizarea și desfășurarea convorbirii. Ea are la bază contactul viu și permanent cu elevii.

Chestionarul: se obține o serie de date privind aspirațiile, preferințele, interesele, opiniile, atitudinile, motivația și diversele aspecte structurale ale personalității elevului. El constă într-o suită de întrebări la care trebuie dat un răspuns scris. Întrebările permit răspunsuri mai bogate în conținut. Folosirea chestionarului în școală este indicată numai atunci când profesorul constată că poate conta pe capacitatea de autoanaliză a elevilor.

Analiza datelor biografice: se obțin o serie de informații privind dezvoltarea fizică și starea sănătății elevului, evoluția preocupărilor și intereselor manifestate de acesta, manifestarea unor inclinații și aptitudini, atitudinea față de cei din jur, manifestările emotive, disciplina în familie, rezistența la oboseală, atitudinea față de școală și învățatura, modul în care lucrează acasă, reacțiile față de diversele forme ale (dez)aprobării.

Autocaracterizarea: reprezintă o modalitate de autoinvestigație transversală în structura psihologică prezentă a individului. Ea constă într-o investigație a elevului în structura sa interioară, cu încercarea de a emite judecăți de valoare asupra propriei persoane.

Metoda testelor: testul reprezintă un instrument avantajos pentru o mai bună soluționare a diverselor problemelor școlare.

El ușurează selecția, înlocuind sau completând criteriile tradiționale. Selecția, cu scopuri specifice individualizării educative nu se reduce la nivelul învățământului primar, ci se continuă pe parcursul întregii școlarități. La intrarea în liceu și universități pot fi aplicate cu succes testele de capacitate mintală. Se obțin indicații aflate în concordanță cu aprecierea ulterioară a profesorilor, dar acestia pot să se pronunțe abia după mai multe luni de contact cu elevii.

b). Metode de investigare a grupurilor școlare:

Metoda aprecierii obiective a personalitatii: (Gh. Zapan): se aplica pe o clasa de elevi, pe o grupa de studenti sau adulti, care lucreaza impreuna, se cunosc intre ei si au conditii care le dau posibilitatea sa se observe si sa se cunoasca din ce in ce mai bine. Valorificarea rezultatelor obtinute de elevi la diferite probe se face prin clasificarea pe baza performantelor reale.

Ghici cine? : consta in adresarea unor intrebari care denumesc anumite trasaturi de personalitate sau fac mici descrieri ale acestora. Elevii trebuie sa raspunda prin indicarea numelui celui care detine respectivele trasaturi: *Ghici cine dintre colegii de clasa este ..... ?* Ele pot viza *aspecte psihosociale* precum: capacitatea elevilor de a formula scopuri, desfasurarea actiunii, placerea muncii in grup, comunicarea in grup, conducerea grupului, natura relatiilor interpersonale etc.

Tehnicile sociometrice: servesc la colectarea datelor empirice. Acesta tehnica consta intr-un ansamblu de intrebari/ itemuri, asemenea unui chestionar, referitoare la anumite criterii adresate membrilor unui microgrup pentru a-si exprima preferintele, respingerile sau atitudinile de indiferenta unii fata de altii.

Copilul ...adultul de maine!

FOTEA Nicoleta-Monica

Clasa a X-a

Colegiul National de Informatica „Tudor Vianu”, Bucuresti

„Viitorul unui om, ca si al unei lumi, se construiește, nu se visează”, spunea Tudor Musatescu. Copiii reprezinta viitorul unei tari si speranta zilei de maine. Asadar pentru o lume ce spera la evolutie trebuie sa avem grija de copiii nostri si educatia lor. Miscarea de promovare a drepturilor copilului a inceput in 1924, odata cu adoptarea de catre Liga Natiunilor Unite a Declaratiei Drepturilor Copilului elaborata de Eglantyne Jebb, fondatoarea miscarii „Salvati Copiii” din Marea Britanie. Conventia Natiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului a fost ratificata de Parlamentul Romaniei in septembrie 1990. Conform articolului 11 din Constitutia Romaniei acesta face parte din dreptul intern.

Insa pentru a fi respectata si aplicata, Conventia trebuie cunoscuta de catre copii, parinti, profesori, specialisti si autoritati.

Bazata pe principiile Conventiei de la Haga privind drepturile copilului, Legea 272/2004 garanteaza dreptul minorilor la educatie, intimitate, educatie, imagine publica, ingrijire medicala, libera exprimare si opinie, protectie impotriva exploatarei, la asistenta sociala, vacanta si odihna.

Copiii trebuie sa beneficieze de drepturile generale ale omului, la care suntem toti indreptatiti inca din momentul nasterii. Drepturile omului inseamna sa ii tratezi pe ceilalti asa cum ti-ar placea tie sa fii tratat, si anume cu demnitate, respect, egalitate si dreptate, si se aplica fara deosebire de cetatenie, nationalitate, rasa, etnie, limba, sex, orientare sexuala, abilitati sau orice alt statut.

Pe de alta parte, copiii difera de adulti. Ei sunt vulnerabili, trebuie sa se joace, sunt in proces de dezvoltare si au nevoie de oarecare autonomie. De aceea ei au nevoie de drepturi speciale.

Drepturile copilului pot fi grupate in trei categorii:

1. *drepturile de protectie* – se refera la protectia impotriva oricarei forme de abuz fizic sau emotional, precum si impotriva oricarei forme de exploatare;

2. *drepturile de dezvoltare* – se refera la disponibilitatea si accesul la toate tipurile de servicii de baza, precum educatia si serviciile de ingrijire medicala

3. *drepturile de participare* – se refera la dreptul copilului de a fi implicat in deciziile care il privesc.

(Selectie din CONVENTIA cu privire la Drepturile Copilului, adoptata de Adunarea Generala a O.N.U)

1. Copilul are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept cuprinde libertatea de a cauta, de a primi si de a difuza informatii si idei de orice natura, indiferent de frontiere, sub forma orala, scrisa, tiparita sau artistica ori prin orice alte mijloace, la alegerea copilului. (ART.13)

2. Statele parti vor respecta dreptul copilului la libertatea de gandire, de constiinta si religie. (ART.14)

3. .... ambii parinti au responsabilitati comune pentru cresterea si dezvoltarea copilului. Parintii sau, dupa caz, reprezentantii sai legali sunt principalii responsabili de cresterea si dezvoltarea copilului. Acestia trebuie sa actioneze, in primul rand, in interesul suprem al copilului. (ART.18)

4... protejarea copilului impotriva oricaror forme de violenta, vatamare sau abuz, fizic sau mental, de abandon sau neglijenta, de rele tratamente sau de exploatare, inclusiv abuz sexual.(ART. 19)

5. ...pentru copiii handicapati fizic si mental trebuie sa se asigure o viata implinita si decanta, in conditii care sa le garanteze demnitatea, sa le favorizeze autonomia si sa le faciliteze participarea activa la viata comunitatii.(ART.23)

6. .. dreptul oricarui copil de a beneficia de un nivel de trai care sa permita dezvoltarea sa fizica, mentala, spirituala, morala si sociala. (ART.27)

7. ... dreptul copilului la Educatie...(ART.28)
8. ... dreptul la odihna si la vacanta, dreptul de a practica activitati recreative proprii varstei sale, de a participa liber la viata culturala si artistica. (ART.31)
9. ... dreptul copilului de a fi protejat impotriva exploatarei economice si de a nu fi constrans la vreo munca ce comporta vreun risc potential sau care este susceptibila sa ii compromita educatia ori sa ii dauneze sanatatii sau dezvoltarii sale fizice, mentale, spirituale, morale ori sociale. (ART.32)
10. ... sa protejeze copilul contra oricarei forme de exploatare sexuala si de violenta sexuala.(ART.34)
11. Statul va lua toate masurile necesare... pentru a preveni rapirea, vanzarea si traficul de copii in orice scop si sub orice forma. (ART.35)
12. Nici un copil sa nu fie supus la tortura, la pedepse sau la tratamente crude, inumane sau degradante.(ART.37.lit.a)
13. Statul va lua toate masurile corespunzatoare pentru a facilita recuperarea fizica si psihologica si reintegrarea sociala a copiilor, victime ale unei forme de neglijenta, exploatare sau abuz, de tortura sau pedeapsa ori tratamente crude, inumane sau degradante...(ART.39)).

Copii din lumea intreaga, trebuie sa ne cunoastem drepturile pentru a avea pretentia ca cei din jurul nostru sa le respecte. Schimbarea ar trebui sa inceapa cu fiecare dintre noi!

DESPRE FRIVOLITATE sau Apusul "vecetudorienilor"

VANTIU Adrian Calin
hipoterapeut-consilier psihologic

Exista un fariseism foarte vizibil si dizgratios, caracteristic diletantilor cu pretentie. Oamenii de acest fel iau cu atat mai usor atitudinea competentei serioase cu cat se feresc mai abil de a se pune la adevarata incercare.

Diletantul pretentios este prin excelenta un domn dificil, care stie sa se pazeasca de raspundere cu o minunata maiestrie.

Dar, exista si frivolitati deghizate, care scapa lesne din vedere tocmai oamenilor seriosi. Frivolitati deghizate sub masca unor grave tulburari psihice defulate, sub morga unor mofturi ce ascund patologii freudiene. Asupra acestora doresc sa ma opresc un pic.

Astfel, vanitatea este divers si intens stimulata in societatile civilizate. Este foarte placut, si adeseori profitabil - cu deosebire daca intervine si politicul! - sa obtii cat mai ieftin prestigiul competentei (in fapt, pseudo-competentia). Astfel se nasc diletantii cu pretentie de autoritate.

Posibilitatea existentei acestora este fondata in diversele forme ale parazitismului social - fie ca e vorba despre functionari publici, indivizi cu functii de conducere sau, in cazul nostru, parlamentarii-politicieni.

Acest tip social alcatuieste trupa anosta a asa-numitilor cunoscatori si protectori ai valorilor nationale, propagandisti ai nationalismului si a oricaror forme extremist-dictatoriale (antisemitism, xenofobie, homofobie, etc.)

Sunt oameni care, din lipsa unui talent bine afirmat si liberi de constrangerea unei ocupatii exigente, se declara initiati in toate domeniile stiintei, se considera atotcunoscatori. In fapt, ei nu fac decat sa incurce lucrurile din mersul lor normal, ocupa fara justificare pozitia lor sociala si/sau politica, incita si agita masele, reusind in acest fel sa-si ascunda frustrarile, mitocania, ingustimea mintii si propriile tulburari de personalitate. Unii, facand astfel, raman destul de inofensivi; altii devin agresivi, pentru ca dogmatizeaza exacerbat si deosebit de facil orice element ce le este strain - si, deci, necunoscut. Este vorba despre "vecetudorienii".

Genul acesta de individ - "vecetudorianul" - care nu vrea, sau este incapabil sa-si disciplineze riguros energia si sa-si controleze sever pornirile publice, se afla in contrazicere radicala cu orientarea vietii noastre moderne si democratice. Iar, tocmai aceasta democratie - cu toate valorile ei universal valabile - trebuie sa suprime, sa anihileze acest tip de discurs, acest model de tiranie, acesti "vecetudorienii" cu o structura sociala perimata - cel putin la nivelul principiilor actuale ce garanteaza dreptul la diversitate. Altfel spus, exista o estetica a valorilor sociale care reprezinta un indicator pretios al directiei pe care o ia viata noastra, a romanilor, acum, la inceput de mileniu trei. Astfel, la un moment dat - si, se pare ca aceasta clipa a sosit!, anumite atitudini si tipuri sociale/politice incep a fi dezaprobrate prin reactia imediata a maselor. Ele dezgusta si repugna, fiindca stau in calea evolutiei normale. Iar romanul european simte tot mai acuta, incomoda prezenta mofturoasa a acestor "amatori" ai frivolitatii : "vecetudorienii". Se instaureaza, practic, selectia naturala a acestor diletanti, care prin diverse subterfugii, fug de raspundere, se compromit singuri si, inevitabil, cad in ridicol.

În concluzie, acest tip însufletit de poftă de a face pe dificilul fără să știe bine cum și fără să aibă cu ce, nu face decât de a-și justifica - înaintea lui și în fața celorlalți - nulitatea sa absolută. Desigur, apelând la manevre și atitudini specifice lui: nebulos-cartitoare - asta, ca să mă exprim elegant! Este normal și distinctiv pentru "vecetudorian" că nu este și nu va fi niciodată în stare să-și depășească complexele și obsesiile sale compulsive. Nu va reuși niciodată să treacă de aceste bariere impuse tocmai de propriile-i disfuncții psihice. Soarta sa va fi mereu de a căuta ceva fără să știe de fapt ce caută. Și, mai dureros, fără măcar să o recunoască!

Asadar, epoca "vecetudorienilor" trebuie ca să-și trăiește în agonie ultimele secunde de pseudo-glorie.

Dragostea la tineri

BOLJIDAR Cristina

Clasa a X-a
Liceul Pedagogic „CD Loga”, Caransebeș

Adolescența... totul este permis... nimic nu este interzis, poți să faci ce vrei, fără să te gândești la consecințe... iubesti, trăiești viața, suferi, ai emoții, plângi... totul este posibil când ești adolescent... așa e și în cazul meu... am iubit și am suferit pentru că cel pe care eu credeam că îl iubesc nu-mi împărtășea sentimentele, am vrut să mă retag într-un colț, să tratez cu dispreț orice băiat care încerca să se apropie de mine, nu mai aveam încredere în ei, mi se părea că toți vor să-mi facă rău.

Toți băieții mă vedeau o fată greu accesibilă și dragută în același timp, dar pe mine nu mă mai interesa nici un alt băiat... am plans, am suferit, dar poate așa a fost să fie să iubesc prin suferință... și astfel să vad cu alți ochi viața mea și iubirea în același timp, să apreciez ce am lângă mine, și să apreciez mai mult pe cel ce mă iubeste și mi demonstrează asta ori de câte ori poate...

A avea o relație poate fi *foarte bine*. A fi plăcut de cineva îți poate da senzații *marfa*. Mulți oameni se simt mai încrezători atunci când au o relație. Este greu să menții o relație. Trebuie să depui eforturi în acest sens. Pot exista tensiuni între parteneri și presiuni din afară. De exemplu prietenii tăi îți pot spune că nu mai petreci timp cu ei.

Poți simți că reputația ta depinde de persoana cu care te întâlnești. Este foarte ușor să devii gelos și posesiv și să te întrebi dacă prietena / prietenul tău se întâlnește și cu altcineva. S-ar putea să nu poți vorbi cu partenerul(a) despre aceste lucruri, dar poți apela la o persoană în care ai încredere. Posesivitatea poate părea la început un semn de dragoste, dar după aceea acest lucru enervează pe celălalt.

Dragostea este **SENSUL** vieții. Dragostea este o parte a vieții. Pentru toate ființele umane, în special pentru adolescenți aceasta este **SENSUL** vieții. Este lucrul central al întregii existențe... să simți că trăiești, asta este Dragostea ...

Educația la granița dintre formal și non-formal

BREZOIU Gabriel Andrei

Clasa a XII-a
Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu", București
Coordonator de proiect - AEPADO
<http://gabybrezoiu.blogspot.com/>

Pentru mulți dintre noi, societatea viitorului înseamnă cunoaștere... Totuși, în contextul actual, se pune mare preț pe valori ca inițiativa, originalitate, inovație și creativitate. Aceste elemente conturează o îmbinare armonioasă a două concepte aparent contradictorii: formal și non-formal. Din punctul meu de vedere, educația viitorului va fi una performantă grație acestei simbioze reușite.

Societatea ca entitate are nevoie de oameni bine pregătiți în orice domeniu. Individul, componenta societății, are nevoie de aptitudini concentrate pe realizarea de activități. De aceea, nu pot concepe un învățământ performant fără alăturarea celor două verigi: cunoaștere și aptitudini.

Sunt de părere că această conexiune continuă prin faptul că educația formală are ca prim scop cunoașterea în timp ce cealaltă se axează pe formarea de aptitudini. Printr-o tranzitivitate simplă reiese ipoteza.

Toate bune și frumoase... dar la un moment dat, ne punem întrebarea: „Bine, bine, dar cum vom face asta?”. Trăind într-o societate a informației, fiind înconjurați de masinării și tehnologii, primul element care ne vine în minte este calculatorul. Acesta apare în tot ce facem și a devenit o unealtă indispensabilă a zilelor noastre. În domeniul educației, calculatorul este pe o pantă ascendentă grație faptului că aduce inovații metodelor standard de predare.

Un exemplu gairor este softul educational, componenta integrata a invatarii care pune laolalta elemente de factura formala (informatii, definitii, formule) si non-formala (animatii, evaluari intuitive, jocuri). Trebuie subliniat ca in aceasta maniera, componenta vizuala are o mare importanta, iar in domeniul stiintei de exemplu, se pot ilustra astfel fenomene destul de greu sau poate chiar imposibil de aratat altfel.

Un alt aspect dupa care am tanjit tot timpul in scoala a fost **practica**. Pentru un elev este foarte importanta finalitatea actului de invatare, ce are el de castigat din aceasta „afacere”. Si aceasta se foloseste de educatia formala (reguli, legi, concepte, formule) pe care le ilustreaza sugestiv prin efecte, rezultate.

European Centre for the Development of Vocational Training considera ca pentru a realiza o astfel de legatura intre formal si non-formal este necesara o incredere tacita intre profesor/trainer si elev/student. Aceasta incredere tacita are, in opinia reprezentantilor acestui centru, 4 componente: intelegerea sistemului in mod diferit de cele doua parti, adaptarea la conditiile reale intr-un mod cat mai flexibil, implementarea de comun acord a diverselor instrumente necesare invatarii si utilizarea optima a acestora.

Unii cred ca o educatie centrata pe formarea de aptitudini poate inhiba performanta canalizata pe un singur domeniu. Eu sunt de parere ca dezvoltarea de aptitudini completeaza actul de invatare, il fundamenteaza pentru mult mai mult timp si faciliteaza conditiile necesare performantei intr-un singur domeniu. A avea aptitudini in cat mai multe domenii inseamna pentru mine o deschidere de perspective; nimeni nu te impiedica la un moment dat sa te concentrezi pe un singur domeniu, iar conexiunile pe care le poti face iti vor facilita drumul catre performanta.

Prin toate aceste modalitati, tanarul este incurajat sa aiba initiativa. Aceasta contribuie la dezvoltare: atat a sa ca individ cat si a societatii ca entitate. Daca cunostintele dobandite se ridica la un anumit nivel de performanta, individul devine capabil sa dezvolte proiecte comunitare. In acest context capata experienta, isi dezvolta aptitudinile si adopta valori precum solidaritatea si munca in echipa.

Acest tip de activitati trebuie sa devina o componenta integrata a educatiei dat fiind faptul ca prin diseminarea informatiilor cu caracter de bune practici se favorizeaza transferul de idei intre tineri.

In Romania, mult timp educatia a fost privita drept „Cenusareasa economiei”. Am speranta ca treptat, oamenii politici vor intelege ca impactul acesteia asupra societatii este unul decisiv si sunt necesare investitii pe masura. Va voi da un singur exemplu: activitatile de cercetare. Acestea presupun o dezvoltare tehnologica tinand cont de politica de respect pentru mediu si influenteaza o dezvoltare economica durabila ce determina cresterea nivelului de trai.

Desi sistemele educationale din Uniunea Europeana au inceput sa includa metodele de predare non-formale mai trebuie lucrat la adaptarea facilitatilor de invatare la atatia tineri cu trecut diferit. Cu totii trebuie sa fim mai atenti, mai sensibili si sa reflectam valori, comportamente si teluri catre tanara generatie.

O Europa cu si pentru tineri pune accent pe beneficiile unei politici pe termen lung si este deschisa atat individualizarii si independentei tinerilor cat si dezvoltarii unei culturi de tineret moderne si a unor stiluri de viata. Schimbarea imaginii Europei trebuie sa tina seama de tot mai rapida evolutie a tinerilor din ziua de azi.

Premizele actuale sunt favorabile, idei exista! Trebuie doar sa se puna accentul pe fapte si rezultate. In acest context, un rol decisiv il are solidaritatea si munca in echipa pentru ca, asa cum afirma un grup de tineri entuziasti, „*un vis visat singur ramane un vis, un vis visat impreuna devine realitate!*”

Esecul scolar - partea I -

MURARIU Cristina

Consilier scolar

Liceul Pedagogic, „C.D. LOGA”, Caransebes

I. DESCRIEREA PROBLEMEI

Esecul scolar constituie astazi un fenomen intalnit in toate sistemele de invatamant. Problematika esecului scolar este vasta, raportandu-se nu numai la campul educativ, ci si la spatiile culturale, economice, politice, sociale, la optiunile fundamentale ale unei societati.

Din punct de vedere pedagogic, termenul *esec scolar* are acceptiuni diferite, fiind in mare masura o problema de atitudine si un mod de evaluare a rezultatelor scolare, a calitatii performantelor scolare ale elevilor, de existenta a programelor, de existenta a unor norme implicite sau explicite in ce priveste reusita scolară.

In literatura de specialitate termenul de *esec scolar* este raportat la cel de reusita scolară, desemnata ca fiind concordanta dintre capacitatile, reusitele, interesele, atitudinile scolare ale elevilor si nivelul cerintelor scolii, programelor si finalitatilor produse de acestea.

La polul opus, esecul scolar este definit ca fiind discrepanta dintre exigentele scolare, posibilitatile si rezultatelor elevilor.

Implicatiile esecului scolar sunt multiple. Pe termen lung efectele esecului scolar se regasesc in esecul social.

Randamentul economic este scazut datorita incompetentei profesionale a indivizilor. Slaba pregatire a fortei de munca induce efecte in plan social precum: marginalizarea, somajul, delincventa, etc. Esecul scolar are in vedere si efecte psihologice, cum ar fi: dificultati de adaptare, neincrederea in fortele proprii, stres, anxietate, etc. Esecul scolar este indicatorul lipsei de randament pedagogic, al insuficientelor intalnite in sistemul educational.

In plan pedagogic intalnim urmatoarele forme ale esecului scolar:

- 1) Ramanerea in urma la invatatura, ce poate fi *episodica* (lacunele cuprind o singura tema sau un capitol dintr-o disciplina de invatamant); *la nivelul unui semestru* lacunele privesc o serie de teme sau capitole dintr-o disciplina iar insuficientele se manifesta prin nepriceperea de a folosi rational operatiile mentale; sau *persistenta* – lacunele se inregistreaza la majoritatea disciplinelor, ritmul de invatare al elevului este scazut.
- 2) Repetentia – este caracterizata de insucces permanent de-a lungul intregului an scolar, elevul avand lacune la mai mult de trei materii, are foarte slab dezvoltate deprinderile de lucru si autocontrol, are o atitudine negativa fata de invatatura.

In plan social, pot fi considerate forme ale esecului scolar abandonul scolar, excluderea sociala si profesionala, analfabetismul.

Abandonul scolar se caracterizeaza prin parasirea prematura a scolii. Abandonul devine astfel cauza a efectului scolar. In plan social, de multe ori abandonul se asociaza cu delincventa juvenila, cu recurgerea la droguri, cu viata de familie dezorganizata. Abandonul poate fi caracterizat prin absenteism total sau partial. Cel partial are cauze diferite in functie de zona, rurala sau urbana. Abandonul in zona urbana poate fi cauzat de influenta cercului de prieteni asupra copilului, de atractiile pe care orasul le exercita asupra acestuia, cel rural este determinat de conditiile satului, de ajutorul pe care copiii trebuie sa-l dea parintilor in muncile agricole.

Analfabetismul trebuie inteles nu doar ca incapacitatea subiectului de a citi si a scrie ci in sens de incapacitate a subiectului de a folosi instructia si educatia primita in scoala, astfel incat sa se adapteze cerintelor sociale si profesionale.

Pentru eliminarea efectelor negative ale esecului scolar este necesara cunoasterea cauzelor care l-au produs.

II. CAUZELE APARITIEI ACESTEI PROBLEME

Schimbarile aparute la nivelul societatii ca urmare a lungii perioade de tranzitie si-au pus amprenta asupra familiei si a scolii in mare masura. Din pacate nu in bine.

In perioada ultimilor ani, constatam ca scoala romaneasca are tendinta de a se evalua, in special prin numarul de olimpici, de premianti, de licentiati ai invatamantului superior. In acelasi timp, se manifesta o atitudine de acceptare cu prea mare usurinta a abandonului scolar, nescolarizatiilor, esecurilor scolare.

Esecul scolar, in majoritatea cazurilor, este atribuit elevului sau familiei sale. O atitudine responsabila a invatamantului fata de esecul scolar s-ar manifesta prin preocupari privind analiza cauzelor, a consecintelor la nivel social si prin elaborarea unor strategii si politici coerente de remediere.

Scoala actuala nu isi atribuie nici o responsabilitate pentru faptul ca acesti elevi devin adulti dezavantajati, candidati la saracie, vulnerabili la schimbarile sociale, prezentand risc de decompensare patologica sau de manifestari antisociale. Marea majoritate a celor cu esec scolar isi continua esecul in plan social devenind deseori factori perturbatori sociali.

De ce esecul scolar este in crestere? **Cauzele** sunt generate de:

II.1. Conditia socio-economica

Situatia materiala

De cele mai multe ori principalul motiv al esecului scolar este saracia. Pentru ca au o situatie materiala precara parintii nu-si pot permite sa asigure copilului necesitatile pentru scoala. Unele familii nu au macar conditii minime de locuit, traiesc intr-o singura camera parinti si copii, de conditii pentru invatat nici nu poate fi vorba. Unele studii au reliefat faptul ca conditiile precare de trai din familie afecteaza dezvoltare normala a copilului. Astfel sunt numeroase cazuri de copii proveniti din medii defavorizate care au un intelect de limita si trebuie sa aiba parte de proces educational diferentiat. Nefiind sprijiniti de familie si neglijati de catre cadru didactic nu au nici o sansa sa faca fata cerintelor scolare si sa promoveze. Cu siguranta vor fi candidati siguri la repetentie. Acest esec imprima copilului sentimentul neputintei si diminueaza considerabil interesul sau pentru scoala.

Relatiile in familie

Este o realitate faptul ca multi copii nu sunt doar victimele saraciei ci si a:
- violentei domestice;
- neglijarii si abuzului emotional, sexual, fizic;
- lipsei de comunicare;
- exploatarii prin munca.

Exista familii in care relatiile dintre membrii ei (parinti - copii) sunt afectate de diferite probleme care influenteaza

ciclul normal de viata si creeaza tensiuni carora parintii si copiii lor cu greu le fac fata. Astfel, principalele functii ale familiei – asigurare confortului prin satisfacerea nevoilor tuturor membrilor familiei si cresterea noilor generatii - se deterioreaza treptat, iar de multe ori, pe fundalul acesta, iau nastere comportamente abuzive indreptate asupra copilului, care pot varia de la o palma peste obraz data copilului pana la situatii grave care pot duce la infanticid.

Tensiunile din familie sunt traumatizante pentru copil. Traind repetat si intens in aceste tensiuni, trebuinta de securitate a copilului nu este satisfacuta, iar personalitatea sa se va cristaliza dizarmonic, fapt ce ii afecteaza evolutia scolara. Suferinta morala a copilului se reflecta in conduita scolara, determinand apatie, dezinteres fata de invatatura, chiar respingere fata de scoala sau ostilitate. Climatul afectiv joaca un rol important pentru elevii emotivi, tulburarile afective determinand dificultati de adaptare. Experienta acumulata in familie, felul relationarii cu ceilalti au un rol important in formarea atitudinii fata de scoala. Atmosfera calda, manifestarea in mod echilibrat a autoritatii conduc spre rezonanta pozitiva in adaptarea copilului; are o stima de sine inalta, are rezultate bune la invatatura.

Nivelul educativ redus al parintilor

Parintii copiilor care provin din medii defavorizate in cele mai multe cazuri nu au terminat nici 8 clase si nu considera ca fiind necesar pentru copiii lor sa termine scoala.

Aceasta modalitate de a gandi este prezenta mai ales in mediul rural, unde parintii cred ca nu este nevoie a se sti carte pentru a lucra pamantul. In Romania in proportie de 90% dintre copiii care parasesc scoala provin din mediul rural si doar 1% reusesc sa acceda in invatamantul superior.

Pentru o parte din parinti scoala este un mediu nefamiliar, in care nu se simt in largul lor si de aceea au tendinta de a pastra distanta si prin acest mod impiedicand accesul copiilor la educatie.

Pentru ca au un nivel scazut de educatie nu au nici capacitatea de a ajuta copilul cand acesta solicita explicatii parintilor.

Dezinteresul parintilor

Prinsi de grijile traiului de zi cu zi multi dintre parinti nu sunt interesati daca copiii lor invata sau daca se integreaza in colectivul de copii din clasa si din scoala. Atunci cand copiii lor se afla in risc de esec scolar sau manifesta devieri comportamentale au tendinta de a evita contactul cu cadrul didactic ca o reactie de aparare. Invitati la scoala cand copiii lor intra in conflict cu regulamentul scolar au tendinta sa se simta culpabilizati odata cu acestia identificandu-se cu ei ,si acuza scoala de esecul sau conduita devianta. Sunt cazuri cand chiar parintii incurajeaza comportamentul agresiv al copilului invatandu-l ca la violenta trebuie sa raspunda tot cu violenta.

Lipsa de comunicare in familie

Este cunoscut faptul ca prin comunicare se pot rezolva multe probleme. Atunci cand in mediul familial nu exista comunicare intre parinti si copii, acestia nu au cui sa impartaseasca dificultatile pe care le au, nereusind sa treaca peste ele.

Copiii sunt lasati de capul lor, parintii fiind prea preocupati de problemele cotidiene ca sa discute cu ei. Aceasta neglijare a copiilor este imposibil sa ramana fara efecte negative, efecte care se vor regasi in comportamentul lor. Acestia cand au rezultate slabe la invatatura, parintii devin agresivi, violenti chiar, isi cearta copiii pentru insuccesele lor, invinuindu-i in totalitate pentru esec. Nu se gandesc sa intrebe ce s-a intamplat sau sa-l ajute sa faca temele. Lipsa de comunicare poate conduce la conflicte in familie ce pot avea urmari din cele mai grave: fuga de acasa, indepartarea de parinti si chiar esec scolar.

II.2. Scoala

Lipsa dotarii materiale din scoli

Multe scoli din mediul rural fac tot posibilul sa supravietuiasca din fonduri insuficiente. Parintii nu au posibilitati materiale sa vina in sprijinul scolii. In aceste conditii nici nu se pune problema ca scoala sa ofere un mediu ambiant primitor pentru copii. Lipsurile existente isi pun amprenta si asupra calitatii actului didactic. Se cere invatamant individualizat dar fara sa se ofere modalitati concrete de implementare a acestuia. Lipsa materialului didactic conduce la monotonie si implicit indiferenta din partea elevilor. Modernizarea invatamantului nu inseamna sa dotezi scolile cu calculatoare pe care se depune praf, ci transformarea acestuia intr-un mijloc didactic prin perfectionarea cadrului didactic in acest sens si oferirea de programe de informatizarea a invatamantului coerente si eficiente.

Nivelul de pregatire al cadrelor didactice

Numeroase cadre didactice dau dovada de comportament birocratic in relatiile cu parintii si elevii: ei inteleg sa raspunda pentru activitatea lor doar in fata autoritatii care i-a angajat si nu in fata beneficiarilor. Se intampla aceasta situatie datorita carentelor existente in formarea lor profesionala.

Asa zisa perfectionare continua a cadrelor didactice suna utopic avand in vedere salariile foarte mici si imposibilitatea de a cumpara cartile necesare informarii, dezvoltarii profesionale.

Strategii didactice traditionale

Folosirea predominanta a metodelor didactice traditionale imprima rutina actului didactic si dezinteres din partea elevilor. Ei nu-si mai imbunatatesc procedeele de expunere sau evaluare, acestea devenind depasite. Invatatorii trebuie sa foloseasca metode active cu ajutorul carora sa ii influenteze pe elevi in directia dorita, metode care sa dea rezultatele asteptate.

Utilizarea metodelor activ-participative ar imprima activitatii didactice o permanenta interactiune intre elev si invatator, invatarea facandu-se prin descoperire.

Atitudinea necorespunzatoare a cadrelor didactice

Prea multi ani in invatamant duce la o erodare a sistemului nervos, iar unii dascali mai in varsta nu mai rabdarea cuvenita. Se enerveaza foarte repede, tipa la copii si chiar manifesta violenta fata de acestia.

II.3. Elevul

Atitudinea elevului fata de activitatea didactica

Elevul care prezinta dezinteres fata de procesul educativ cu siguranta nu va putea sa depaseasca dificultatile pe care le va prezenta in acumularea informatiilor. Este important a se descoperi acesti copii si a se incerca prin diferite modalitati sa se formeze interesul pentru scoala. Exista elevi care nu stiu sa invete, de aceea au nevoie sa insuseasca tehnicile de invatare prin activitati ce au ca mijloc didactic jocul.

Starea psihofizica a copilului

Daca copilul nu este sanatos fizic si psihic acest lucru poate sa conduca spre esec scolar . El se simte marginalizat si de aceea va refuza sa mearga la scoala. Copiii pot fi foarte cruzi uneori fara sa-si dea seama, luand in deradere defectele fizice sau psihice ale unui coleg. De aceea trebuie sa se puna accent foarte mare pe educarea copiilor in acest sens . Din acest punct de vedere integrarea copiilor cu CES in invatamantul de masa ar fi indicata. Copiii vor invata sa aprecieze calitatile colegilor cu CES iar acestia din urma vor invata ca nu sunt diferiti si se vor integra mult mai usor ca adulti in societate.

Personalitatea elevului

Este o realitate ca elevii raspund diferit acelorasi masuri educative. Acest lucru se intampla datorita :

- trasaturilor de personalitate care determina o anumita conduita;
- relatiei existente intre elev si cadru didactic;
- relatiei dintre elev si cei din jur; la elevii din ciclul primar se observa o tendinta de a imita tot ceea ce lor li se pare grozav , iar de cele mai multe ori grozavul nu e si ceva corect.

Ideologia, concept utopic, fundament al civilizatiei umane

STAN Elena - profesor

Grup Scolar Maneciu, judetul Prahova

Cuvintele sunt notiuni abstracte, dar atat Biblia, cat si filosofia au demonstrat puterea magica a acestora. Relativitatea universului si a perceptiilor este data de faptul ca notiunile abstracte sau utopice au ascendent asupra celor concrete.

Cartea Genezei, din Vechiul Testament, demonstreaza faptul ca la baza oricarui act de creatie sau fapt civilizator sta cuvantul: "Dumnezeu a zis: "Sa fie lumina!" Si a fost lumina."

Fara comunicare nu exista creator si opera. Multiplicarea codului initial folosit in procesul comunicarii a dus la scindarea civilizatiei universala: "Tot pamantul avea o singura limba si aceleasi cuvinte. Pornind ei inspre rasarit, au dat peste o campie, in tara Sinear, si au descalecat acolo. Si au zis unul catre altul: "Haidem sa facem caramizi, si sa le incalzim bine in foc!" Si caramida le-a tinut loc de piatra, iar smoala le-a tinut loc de var. Si au mai zis: "Haidem! Sa ne zidim o cetate si un turn al carui varf sa atinga cerul, si sa ne facem un nume, ca sa nu fim imprastiati pe toata fata pamantului!" Domnul s-a pogorat sa vada cetatea si turnul, pe care il zideau fiii oamenilor. Si Domnul a zis: "Iata, ei sunt un singur popor, si toti au aceeasi limba, si iata de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar putea impiedica sa faca tot ce si-au propus in gand. Haidem! Sa Ne pogoram si sa le incurcam acolo limba, ca sa nu-si mai inteleaga vorba unii altora!"

Limba reprezinta liantul dintre oameni si adevaratul motor al unei civilizatii. Forta Suprema a acestui univers a demonstrat acest adevar prin felul in care a actionat pentru ca Turnul Babel sa se opreasca la stadiul de proiect!

Si exemplele pot continua. Nu devii specialist intr-un domeniu pana nu cunosti terminologia care il defineste si ideologiile cuprinse in istoricul disciplinei respective! Filosofii, criticii literari, dar si matematicienii sau fizicienii isi

formuleaza judecatile de valoare cu ajutorul cuvintelor. Relativitatea mesajelor consta in perceptia pe care si-o face receptorul deapre acestea.

Heraclit afirma: "Cei rai sunt mai multi, iar cei buni putini. Dupa mine unul pretuieste cat o mie daca este mai bun decat toti." Notiunile de "bun" si "rau" au ecouri diferite in constiintele receptorilor. Unii pot alege ca sinonim pentru "rau", "ucigas" sau "exploataator", altii pot intelege "sclav" sau "saras". Eu inteleg prin omul bun, altruistul, cel care se daruieste fara rezerve celor din jur, altii pot intelege omul puternic, inteligent, bogat si frumos!

Pana si textele juridice in care conotatia este zero pot fi interpretate si dovedesc anumite lipsuri la nivel semantic. Suntem unici si in emiterea, dar si in selectarea, aprecierea si receptarea mesajelor.

Receptarea este selectiva, lucru demonstrat de *Mihai Eminescu* in poezia "Glossa": "Multe trec pe dinainte/ In auz ne suna multe/ Cine tine toate minte/ Si ar sta sa le asculte?"; dar si de sociologul *Boudon*: "receptorul nu este o pasta moale in care se imprima mesajele primite, ci el selectioneaza, interpreteaza, judeca... in functie de situatia sa sociala, si personala, de credintele, opiniile, ideile si asteptarile sale."

Factorii care influenteaza intelegerea sunt;

- viteza de prezentare a mesajului
- mijloacele de comunicare retinute, care pot fi: auditive, vizuale si audiovizuale
- simplitatea argumentelor si numarul acestora
- redundanta mesajului
- folosirea de catre comunicator a semnelor familiare auditorului.
- memorizarea sau insusirea mesajului de catre ascultator este ultima secventa in procesul receptarii.

Comunicarea are rolul de a reflecta in exterior resorturile intime ale individului. *T. Vianu* aprecia ca: "acela care vorbeste comunica si se comunica, elibereaza o stare emotionala si socializeaza."

Emil Cioran defineste enuntul "a fi liric" simplu: "A fi liric inseamna a nu putea ramane inchis in tine insuti. Omul e liric in suferinta si in iubire. Sunt oameni care devin lirici in momentele capitale ale vietii lor sau in urma unor experiente esentiale, cand agitatia fondului intim al fiintei lor atinge paroxismul." Ganditorul minimizeaza principiul cooperarii in dialog. Conform acestei reguli, vorbitorii au obligatia de a oferi toate informatiile necesare, de a spune adevarul si de a formula cu claritate replicile, in acord cu subiectul in discutie. Indirect, *Cioran* incurajeaza autocenzura lirismului, atragand atentia asupra faptului ca: "nu exista lirism autentic fara un graunte de nebulie interioara." Prescriptia este bazata pe observatia conform careia: "inceputul psihozelor se caracterizeaza printr-o faza lirica, in care toate barierele si limitele obisnuite dispar pentru a face loc unei betii interioare dintre cele mai fecunde!" Dar starea de normalitate este sinonima cu lipsa de valoare. O alta observatie cioraniana exprima un adevar indubitabil: "exista si o nebulie constructiva", fiindca: "o existenta care nu ascunde o mare nebulie, nu are nici o valoare! Ea nu se deosebeste cu nimic de existenta unei pietre, a unui lemn sau putregai!"

Avand in vedere ca si sinonimia partiala este relativa, imi permit sa cred ca nebulia constructiva inseamna asumarea riscului de a-ti impune opiniile pe piata ideilor. Orice investitie pe piata abstracta se finalizeaza cu inregistrarea unui profit sau a falimentului. Nebulia consta in expunerea gandurilor pe taraba. Sunt oameni care nu inteleg aceasta atitudine si te judeca. Paradoxal este ca te condamna pentru lirism tocmai cei care se afla in cautarea unei achizitii demne de efectuarea unei tranzactii. Desi stau la baza realizarii materiale, ideologiile ofera roade preponderent spirituale: nemurirea prin opera, renumele, abundenta consumatorilor.

In "Progresul invatarii", *Francis Bacon* a explicat destul de bine cum stau lucrurile cu bunurile spirituale: "Vedem, deci, cat de durabile sunt monumentele intelepciunii si educatiei in comparatie cu cele ridicate prin forta armata ori datorita dexteritatii mainilor. Versurile lui *Homer* au dainuit peste 2500 de ani, fara sa se piarda nici o silaba sau litera; oare numarul palatelor, templelor, castelelor si oraselor care au fost demolate sau au ajuns in stare de ruina in acest timp este calculabil?"

Prin intermediul imaginatiei, concept utopic, marii ganditori ai lumii, lirici prin rolul asumat, au anticipat descoperiri tehnico-stiintifice, fenomene sociale si evenimente culturale.

In anul 1795, *Kant* a avut nebulia constructiva care sa-i permita sa emita primele idei privind mondializarea. Cu trei secole in urma, el a prorocit fenomenul pe care il traим astazi. In lucrarea sa "Spre pacea eterna" el preconizeaza o comunitate a popoarelor, o federatie universala alcatuita cu precadere din state republicane in care sa fie eliminate conflictele de interese ce duc la razboaie. Premisele ordinii pasnice de conceptie kantiana se dovedesc aplicabile in procesul mondializarii. Iata ce anticipa *Kant* ca va instaura pacea pe planeta noastra:

- constitutia republicana a statelor
- uniunea pacifica a statelor libere
- libera circulatie a cetatenilor bazata pe dreptul la ospitalitate.

Mobilitatea sociala parea un concept utopic chiar si in anul 2000. Astazi, cetatenii planetei au castigat dreptul la libera circulatie pe glob si li se garanteaza dreptul la ospitalitate, oriunde s-ar afla! *Kant* considera salutar un tratat de pace universal. Ce spuneti de instituirea Ministerului European de Externe?

Impactul acestor idei novatoare in contextul social al anului 1795 a fost cel prescris de sociologi, spiritelor critice sau revolutionare; in general costurile spiritului critic sunt foarte ridicate, iar cele ale conformistului foarte scazute! In mod logic, nu risti nimic cand impartasesti aceeasi parere ca toata lumea!

Latura pragmatica a vietii, tine sa personalizeze chiar si elementele standard. Alfabetul reprezinta forma adoptata in unanimitate pentru marcarea grafica a sunetelor, si cu toate acestea, fiecare utilizator are caligrafia sa; ea il reprezinta atat de bine, incat dupa felul de a scrie al unui individ, anumiți profesioniști pot stabili trasaturi ale caracterului subiectului in cauza.

“La inceput era Cuvantul, si Cuvantul era cu Dumnezeu, si Cuvantul era Dumnezeu” (Ioan1,1); acest adevar incontestabil poate fi dovedit prin destramarea Imperiului Roman care a coincis cu moartea limbii latine! Un grai infloritor, o limba in care trudeau poetii sau deveneau lirici filosofii, a murit in acelasi timp cu puterea care o impunea. Limba materna care insumeza traditiile si toate elementele culturale autohtone, reprezinta cartea de identitate a unui popor!

Mihail Kogalniceanu observa ca: *“Gradul de civilizatie al unui popor este cu atat mai mare, cu cat are un numar mai mic de cuvinte straine adoptate.”* Nu putem sa nu observam ca omenirea a alterat sau blasfemiat darurile oferite ei de catre divinitate

In conversatia contemporana, elementele paraverbale au capatat o mare importanta, aproape anuland principiul cooperarii. Nu-i ceri partenerului de dialog sa faca aprecieri privind tinuta ta vestimentara, totusi din preaplinul *“moralitatii”* sale iti spune: *“Vai, ce eleganta esti! Ce bine arati astazi!”* si profitand de momentul in care nu-l privesti in ochi, face o grimasa semnificativa catre ceilalti.

Poate ca nu intamplator, in manualul de *“Limba si Literatura Romana”*, aparut la editura Teora, in anul 2001, avandu-i ca autori pe Adrian Costache si Doina Rusti, se atrage atentia asupra acestui fapt: *“in conversatie, pe langa mesajul transmis prin cuvinte, mai exista si un altul, camuflat in atitudinea vorbitorului. Tonul, pauzele, intinatia, expresia fetei contribuie in egala masura la transmiterea unui mesaj.”*

Personal, consider un pacat capital sa-ti bati joc prin comunicare de partenerul de dialog, pentru a deveni *“spirituali”* in ochii spectatorilor. Lasitatea masurabila in numarul de grimase pe centimetrul patrat al fetei este de cea mai joasa speta!

Woody Allen se dovedeste genial in afirmatia: *“Dintre toti cei care nu au mare lucru de spus, draguti sunt cei ce tac!”*

In spatele oricarui rationament, din orice domeniu, stau cuvintele: *“Valoarea lui pi este 3,14.”* Nu se va stii niciodata cate expresii, cate cuvinte stau in spatele acestei descoperiri! Un adevar incontestabil este exprimat prin notiuni abstracte.

Maiestria unei catedrale s-a construit din cuvinte: *“Da-mi ciocanul! Am nevoie de un cui! Vreau piatra aceea care se potriveste mai bine la temelie!”* Lucrurile esentiale raman invizibile, sau nu frapeaza ochiul!

Comunicarea este sabie cu doua taisuri. In mana unui conducator impulsiv, care doreste sa-si proclame si sa-si extinda tirania, ea poate semana moarte si blestem. O declaratie de razboi este simplu formulata, dar consecintele ei sunt dramatice! Distrugerea unei intregi civilizatii se poate realiza prin rostirea unor cuvinte nesocotite! Exista si vorbe care vindeca de moarte vesnica, de blestem, ne dezleaga de boli incurabile si de fapte grele!

Puterea cuvintelor este magica, desi ele sunt notiuni abstracte!

Bibliografie:

1. Kant *“Spre pacea eterna”*-1795
2. Michael H. Hart *“100 de personalitati din toate timpurile care au influentat evolutia omenirii”*, Editura Lider-Sirius, Bucuresti, 2004
3. Mihai Eminescu *“Glossa”*
4. Emil Cioran *“Pe culmile disperarii”*-Editura Humanitas, Bucuresti, 1990
5. Francis Balle *“Comunicarea”*
6. Raymond Boudon *“Cunoasterea”*
7. *“Biblia”* sau *“Sfanta Scriptura”*
8. *“Limba si Literatura Romana”*-manual pentru clasa a -IX-a-Editura Teora, 2001, autori:Doina Rusti si Adrian Costache

Impactul integrării europene asupra calitatii mediului in Romania - partea I -

MAZILU Mirela - conf. univ. dr.
Universitatea din Craiova
Centrul Universitar Drobeta Turnu Severin

Intreaga miscare a fenomenelor si proceselor din sfera raportului om-natura este indisolubil legata de inaintarea si complexitatea istorica a productiei, deci a muncii. Constituint un proces in care omul efectueaza, reglementeaza si controleaza schimbul de materii dintre el si mediu, munca presupune atat expresia cat si contradictia dintre cele doua parti.

Privit in miscarea sa, raportul dintre oamenii care utilizeaza factorii naturali in interesul lor spre a-si satisface necesitatile, si natura presupune:

a. o latura cantitativa care priveste scara desfasurarii nevoilor omului si a extragerii din natura a ceea ce ii trebuie, lucru care isi afla expresia in contradictia dintre nevoile de resurse, pe de o parte, si dimensiunile resurselor oferite de natura, pe de alta parte.

b. o latura calitativa, care isi gaseste expresia in contradictia dintre actiunea de productie, repartitie, circulatie si consum a oamenilor, ce conduce, totodata, la deseuri, reziduuri s.a.m.d. pe care ei le arunca in mediu, pe de o parte, si posibilitatile de asimilare pe care le are mediul natural, pe de alta.

Desi sunt indisolubil legate si chiar se intrepatrund, cele doua laturi pun, in esenta, probleme distincte. Prima o ridica pe aceea a suficientei si durabilitatii resurselor - preocupare majora pentru toate tarile -, iar a doua pe cea a afectarii echilibrului prin poluare, poluarea nefiind, in fond, altceva decat resurse ajunse la loc nepotrivit. Drept urmare, intre sistemul social al economiei si sistemul factorilor naturali (implicit ecologici) exista o legatura foarte stransa si o influenta reciproca puternica. Protejarea factorilor naturali se impune astfel ca o cerinta fundamentala a continuitatii vietii economice si sociale. La acestea se adauga problema factorului timp, a celui de intensitate si cea a optimului cantitativ-calitativ al relatiei dintre om si natura, in interactiunea lor.

Toate acestea ridica, impreuna, cateva intrebari de principiu: pentru cine curge timpul, pentru cine are importanta scara productiei si a consumului, pentru cine trebuie aparati factorii de mediu si realizat echilibrul ecologic?

Raspunsul la aceste intrebari conduce la mai multe concepte:

a. Un concept este cel *geocentric* care face din protectia Terreii, a tuturor factorilor de mediu, un scop in sine, pamantul urmand a fi aparat in general, condamnanandu-se orice interventie a omului si neavandu-se in vedere altceva decat conservatismul absolut. In aceasta conceptie, omul se pierde aproape complet din atentie, el fiind considerat doar unul din milioanele de elemente ce se cer conservate pentru ca natura sa ramana neatinsa in puritatea ei. Acest conservatism dus la absurd nu poate interesa insa decat putini ecologi extremisti, dar nu gaseste nici o rezonanta in mintea si sufletul locuitorilor Terreii.

b. Un alt concept este cel denumit *biocentric*, care cere ca omul sa puna in centrul preocuparilor sale ecologice celelalte forme de viata si specii deoarece, desi sunt creaturi sensibile, ele nu se pot prezerva singure, asa cum o poate face omul, nici macar atunci cand este vorba de pradatori. Conceptul respectiv cere ca omul sa nu intervina in nici un altfel in viata speciilor, decat prin protectie. Aceasta modalitate de conservatism nu tine, insa seama, de faptul ca apararea biosferei in conditiile in care omul nu-si poate asigura existenta si dezvoltarea decat folosindu-se de natura, lucru ce i se interzice, nu mai poate interesa nici ea pe nimeni (bunaoara, pe sutele de milioane de oameni care mor de foame, sau aflate sub pragul saraciei negre).

c. Un al treilea concept este acela *antropocentric*. In cadrul lui, totul este subsumat nevoilor crescande ale omului, in fata caruia nimic nu conteaza. A privi insa omul ca o creatura care are dreptul sa faca ce vrea si sa incalce - in numele intereselor sale - legile naturii, se dovedeste a fi o enorma eroare, caci orice idee impinsa la absurd - in cazul acesta absolutizarea necesitatilor imediate ale omului - se transforma in contrariul ei. Intr-adevar, facand totul in folosul lor, fara limitele dictate de legile naturii, oamenii pot impinge lucrurile pana acolo incat sa distruga incesi bazele naturale ale existentei lor. Si, in aceasta privinta, oamenii au demonstrat o creativitate imensa, demna de o cauza mai buna. Sa ne amintim ca este vorba de razboaiele cu tehnica cea mai sofisticata care distrug in masa si sistematic atat oamenii cat si factorii naturali, de soarta paturii de ozon a globului, de padurile ecuatoriale, de poluarea grava a apelor s.a.m.d.

d. Dupa cum se poate observa, desi cele trei concepte au fiecare meritele lor, ele contin, totusi imense pericole. Care ar putea fi solutia?

Credem ca ea nu poate fi data de un concept suprasimplificat si unilateral, ca cele amintite, ci de unul complex, realist, care sa imbine rational si armonios elementele pozitive ale celor discutate si sa elimine totodata pericolele. Un asemenea concept l-am denumi al *reconcilierii omului cu natura si cu sine insusi*. Fara a omite nevoile multiple dar afirmand rolul sau esential in respectarea naturii, conceptul acesta inseamna respect fata de legile naturii in viata economica,

respect pentru viata in general si diversitatea ei, respect pentru echilibrul ecologic, pentru sanatatea Terrei si a sferelor ei, ca si pentru progresul societatii umane. In aceasta conceptie, deci, protectia mediului natural reprezinta protectia omului si a dezvoltarii sale, iar protectia omului - protectia tuturor factorilor de mediu. O asemenea politica economica trebuie sa includa in actele decizionale la toate nivelurile - individual, micro, mezo, macro si mondo - criteriul ecologic, pe cel al durabilitatii si pe cel al sanatatii dezvoltarii. Pentru aceasta insa este nevoie ca problemele mediului sa fie studiate in complexitatea lor, iar legile naturii cunoscute si respectate cu raspundere.

Abordarea problemei criteriilor protectiei mediului necesita totodata impingerea cercetatorilor catre spatiul operational, spre a putea face din teorie un instrument de actiune practica. Aici intram, inevitabil, in campul stiintelor tehnice, biologice si al tehnologiei, pe de o parte, si in cel al stiintelor economice si sociale, pe de alta parte. Si e firesc: multidisciplinaritatea, transdisciplinaritatea si interdisciplinaritatea tin de insasi metodologia cercetarii problemelor de care ne ocupam. Problemele care se ridica sunt nu numai impresionante prin amploarea si diversitatea lor, dar si dintre cele mai complicate. In cele ce urmeaza, in limitele spatiului de care dispunem, vom cauta sa ne oprim asupra unora din aspectele care, intr-un fel sau altul, privesc stiintele economice.

O problema de insemnatate decisiva este aceea a nivelului si a ritmului dezvoltarii economico-sociale.

In lumina criteriului adoptat mai inainte, este necesar:

a. Cresterea economica sa aiba un nivel care sa permita acoperirea, adecvata conditiilor contemporane, a nevoilor membrilor societatii. Aceasta presupune desfasurarea concreta a cresterii economice in raport cu factorii de mediu, atat in timp, cat si in spatiu. In timp, ea trebuie sa aiba continuitate. Potrivit punctului nostru de vedere, acest lucru presupune o dezvoltare care sa poata fi sustinuta de factorii naturali si umani si care, in plus, sa poata fi durabila, respectand echilibrul ecologic dinamic, iar pentru aceasta - sanatoasa. De aici cateva probleme (1):

Cat de mare poate fi o economie fata de resursele ei naturale si fata de sistemul ecologic care stau la baza ei?

In ce limite si cat timp poate fi tinut in echilibru dinamic sistemul ecologic din respectiva tara, in conditiile in care importul si exportul ii modifica dimensiunea si calitatea propriei activitati economice?

Poate fi asigurata dezvoltarea economico-sociala durabila si sanatoasa doar prin cresterea economica sustenabila?

Fireste, aici si acum, nu pot fi date decat raspunsurile de principiu:

La prima intrebare raspunsul este oferit de limita dincolo de care se provoaca epuizarea prematura sau periculoasa a unor resurse naturale si de atingerea la incalcarea echilibrului ecologic dinamic. La a doua, raspunsul este ca limita sustenabilitatii si cresterii economice sanatoase este aratata de atacarea echilibrului ecologic general si dinamic. Iar la a treia intrebare, apare necesar sa subliniem ca, pentru a fi sustenabila, durabila si sanatoasa, dezvoltarea economica trebuie sa fie insotita si de o dezvoltare sociala adecvata, ceea ce presupune o structura sociala neantagonista si un stat de drept care sa se bazeze pe justitia sociala. Dezechilibrele sociale profunde provoaca nu numai dezechilibrele economice, dar si ecologice, un dezechilibru agravandu-l pe celalalt. In plus, cresterea economica sustenabila, durabila are nevoie si de realizarea practica a unui sistem moral sanatos, a unei constiinte ecologice fara de care ea ar fi funciarmente subminata.

Poezia mea...

VANTIU Adrian Calin

hipoterapeut-consilier psihologic

Am inceput de mic sa scriu poezie. Despre singuratate - plen traita dintotdeauna. Poezie care mi se parea tehnic realizata si, filosofic vorbind, profunda. Nu visam insa la un succes literar. Erau destinate nimanui. Si nici nu petreceam zile in sir cu ochii pe peretii invizibili ai cetatii mele, ori visand la cronici, critici elogioase ori multa celebritate. Nu o faceam, pentru ca intelegeam foarte bine ceea ce *Emily Dickinson* dorea sa transmita prin extraordinara ei afirmatie " *a publica nu este treaba poetilor; sa fii poet este totul, sa fii cunoscut ca si poet este nimic*". Totusi, desi negam aceasta stare de fapt, pe undeva, viata mea incepuse sa fie dominata de imaginea mea ca si poet anonim din epoca spatiului irealitatii. Insa, societatea venea - ca de obicei, binevoitoare, oferindu-mi un inconfortabil pretext: cum poti scrie versuri in conditiile rutinei fara sens?

Si apoi, intr-o dimineata sumbra de inceput de primavara, valul a cazut. Am citit poemele si le-am vazut asa cum erau: literatura de profan, poezii lipsite de structura, care ascundeau mai mult decat stangaci, sub un strat gros de vopsea, banalitati senzoriale, trairi afective intense dar contradictorii, sentimente puerile de adolescent. Ingrozit, am recitit tot ceea ce mai scrisesem la inceputuri. Nici gand sa fie ceva mai bun, dimpotriva. Adevarul s-a revarsat asupra mea ca si o avalansa - nu eram poet!

Cunoasterea nu m-a facut fericit; m-a cuprins o furie surda impotriva legilor evolutiei, care acceptasera ca in una si in aceeasi minte sa existe atata sensibilitate si atata stangacie totodata. In mine se revolta propriul ego ca un animal

prins intr-o virtuala dar perceputa capcana. Am luat toate poeziile pe care le scrisesem pana atunci si incet, pagina cu pagina, le-am rupt bucatele cat mai mici. Pana am simtit durerea...

Nu distrusesem cuvinte si trairi. Imi ucisem o parte din trecutul meu. Am devenit calaul propriilor mele porniri. Pe care nu le mai acceptam. Sau care ma sufocau. Am realizat stupiditatea gestului si inutilitatea razbunarii proprii.

Inercand sa evadez, am iesit sa ma plimb, desi era frig si ploua marunt. Era primavara, dar in sufletul meu am resimtit apasatoarea, eterna netraita toamna. Tot pamantul se aliase impotriva mea. De aceasta condamnare fara drept de apel nu puteam scapa - si nici nu cred ca doream -ridicand doar impasibil din umeri. Cele mai neplacute si dureroase experiente din viata mea (ce, si in prezent continua sa isi faca simtite prezenta) se dovedisera, mai devreme sau mai tarziu, de un oarecare folos. Nu doar zadarnicie si suferinta. Poezia fusese pentru mine consolare, barca de salvare, evadare, refugiu, justificare. asa, in felul lor, modeste. Acum insa ma aflu in plin ocean, barca de salvare scufundata, evadarea si refugiul metamorfozate in subsoluri lugubre de penitenta, justificarea transformata in non-justificare. Cu greu ma puteam abtine sa nu plang. Fata mea, impietrita precum masca tragediei, nu putea insa sa verse nici o lacrima. Ideea plimbarii s-a dovedit a fi un adevarat iad.

Am ajuns, prin aceasta experienta, la o concluzie destul de pertinenta. Anume, ca un anumit tip de individ se implica in societate fara sa realizeze aceasta. Celalalt controleaza societatea. Primul este o rotita, un dispozitiv. Al doilea este inginerul, arhitectul. Cel care se exclus nu are decat propria iscusinta de a-si exprima dezlegarea dintre propria existenta si sentimentul desertaciunii. Nu cogito ci scribo, sau pingo ergo sum.

Mult timp dupa aceasta am simtit un imens vid in suflet - doar imi lichidasem o parte din trecut, nu?, un gol mai greu de suportat decat bine cunoscuta solitudine fizica si existentiala, o stare metafizica de om abandonat in pustiu...in propria-i pustietate...

Un zambet de petala, privire cu parfum de sinceritate, si acelasi sentiment de gratitudine, de aceasta data, in primul rand - desi nu exista o ordine nici macar aleatorie - pentru scumpa ta Puica, dar si pentru tine, Beatrice, pentru Luminita a carei revenire nu a facut decat sa mi umplu grotele mele cu o raza senina de soare, pentru voi toti.

Protectie sociala

STAN Elena - profesor

Grup Scolar Maneciu, judetul Prahova

Notiunea de protectie sociala este bivalenta: ca individ trebuie sa ma simt in siguranta in mijlocul celorlalti actori sociali, dar sa mi se asigure si corectitudinea institutiilor manageriale, administrative, juridice si culturale care presteaza servicii in interesul contribuabililor! Protectia sociala devine sinonimul echitatii sociale, in sensul generos al cuvantului! Echitate sociala perfecta nu exista, termenul este usor utopic pentru ca raspunde unor exigente diferite si niciodata notiunile de adevar, dreptate, nu vor fi definite si percepute identic de toti actorii sociali! Pare ciudat, dar a trai in societate este ca si cum ai expune o opera de arta privirilor. Aprecierea operei este o chestiune de gust, emiterea unor judecati de valoare privind ceea ce ne inconjoara se face in functie de educatie, de satisfacerea nevoilor si exigentelor personale! O hotarare care pentru mine inseamna infaptuirea unui act de dreptate sociala, pentru alti parteneri de scena poate reprezenta amenintarea pozitiei lor, atentat la bunastarea si confortul acestora!

Ciudat este ca in campaniile electorale se propovaduesc notiuni utopice: se promite echitate sociala perfecta, desi nu exista, politicienii se declara in slujba cetatii si a alegatorilor... Nu as vrea ca rationamentul meu sa sune a slogan comunist, dar nu se asigura protectie sociala elementara, din moment ce oamenii care muncesc cu adevarat si din greu, au salarii derizorii, iar cei care conduc, coordoneaza si exploateaza sunt retribuiti cat 20 de muncitori! In acest caz sistemul economic aproba jefuirea maselor de cativa indivizi care nu fac parte obligatoriu din elite profesionale! Directionarea veniturilor catre individ nu tine niciodata cont de nevoile firesti ale acestuia! Putem considera pensionarul un servitor batran de care te-ai folosit cat a fost in putere. Cand s-a imbolnavit, il concediezi, ii pui cativa banuti in mana intinsa, si il dai afara din casa! In loc de recunostinta si multumire, ii spui:"Acum nu pot sa te mai tin! Du-te unde oi vedea cu ochii si descurca-te"! De o suma derizorie beneficiaza si tanarul care trebuie sa-si faca o casa, sa-si continue studiile sau sa-si intemeieze o familie!

Societatea se dovedeste foarte intelegatoare cu oamenii care nu au facut nimic in viata lor si nu le este prea draga munca! Cum v-ati simti daca v-ati fi ruinat sanatatea muncind pe camp sub soare, vant si ploaie, avand mainile crapate si ati constata ca ajutorul social acordat unei persoane destul de puternice care pretinde ca nu-si gaseste loc de munca, este mai mare decat pensia dumneavoastra??? Principiul : "dezбина si stapaneste este inca functional"?

Ca simplu cetatean te trezesti in fata valurilor de scumpiri. Constatati ca viata a devenit asa de scumpa, incat nu mai poti sa tii ritmul si te indatorezi ca sa traiesti, dar vorba prozatorului: "Este un lux si sa mori!"

Haideti sa vorbim din nou despre protectie sociala, in termeni noi! Daca ai fost nedreptatit si intentionezi sa-ti cauti

drepturile prin lege, renunta! Poti sa pierzi pe banii tai, bani cu care ai putea sa-ti cumperi un apartament sau o masina! Este adevarat ca nu-i dai pe toti o data, iti cumperi dreptatea in rate! Unui om simplu care nu-si permite sa-si angajeze un aparator nu i se permite sa vorbeasca sau domnul judecator i se adreseaza folosind limbajul de specialitate, pentru a-i taia pofta de dreptate! Mai sunt si taxele de timbru destul de piperate!

Astfel ajungi la concluzia ca dreptatea este un lux la care poti sa renunti de dragul linistii personale!
Protectie sociala: "pe scut?" sau "sub scut?"

R.D. Congo si „Minele de aur”

CRISTEA Ionut Alexandru

Student Relatii Internationale
University of Birmingham, Marea Britanie

Ca si celelalte state care se confrunta cu conflicte in momentul de fata, nici Republica Democrata Congo nu s-a bucurat de o istorie mai putin zbuciumata. Celebra criza congoleza din prima jumătate a anilor '60 s-a soldat cu peste 100.000 de morti si cu socul provocat umanitatii de decesul Secretarului General ONU - Dag Hammarskjöld într-un teribil accident de avion, in incercarea acestuia de a media conflictul. Dupa trei decenii, in noiembrie 1996 a inceput Primul Razboi Congolez, urmat la doi ani distanta de cel De-al Doilea Razboi Congolez. Desi acest ultim conflict a fost incheiat in urma cu cinci ani, catastrofele produse se simt si acum. Peste 5 milioane de oameni au murit in ultimii zece ani, in principal din cauza foametei si a bolilor, iar multi altii au fost nevoiti sa paraseasca tara si sa ceara azil politic.

La baza razboaielor si a incalcarilor drepturilor omului sta un singur element cheie, aurul din belsug din estul republicii. Acest aur pe care toti il privesc ca pe o sursa de bunastare si fericire a dus la conflicte armate intre diverse grupari militare, dar si state africane pentru a detine controlul asupra zonei. Tot acest aur face acum victime in randul oamenilor din cauza conditiilor de munca din mine. Mii de copii lucreaza in conditii inumane pentru a-si putea cumpara o bucata de paine. De asemenea, organizatii ca Human Rights Watch sau Amnesty International au atras in repetate randuri atentia ca multi copii din Congo sunt fie recrutati de grupari armate, fie sunt obligati sa devina sclavi sexuali. In plus, atacurile grupurilor de rebeli si abuzurile pe care acestia le fac reprezinta incalcare flagrante ale drepturilor omului.

Toate evenimentele care au avut loc in ultimii ani nu au facut decat sa ingrijoreze Organizatia Natiunilor Unite care a incercat in repetate randuri sa amelioreze situatia, intervenind prompt de fiecare data cand era nevoie. De fapt, Congo a reusit marea performanta de a avea pe teritoriul sau cel mai numeros contingent de trupe pentru mentinerea pacii. Prin aceste trupe, dar si prin rezolutiile adoptate ulterior, ONU incerca sa realizeze dezarmarea grupurilor rebele, stoparea abuzurilor, protejarea femeilor si a copiilor si reformarea sistemului. Toate aceste procese se afla in plina desfasurare, iar rezultatele par sa inceapa sa se vada. Numai la inceputul lunii august o parte din rebelii Hutu, grup etnic predominant in Rwanda si Burundi, au predat armele. In plus, numarul luptelor intre grupurile principale s-a redus, iar accesul ajutoarelor umanitare catre populatie a fost usurat. La nivel politic, alegeri locale vor avea loc in aproximativ un an, punandu-se astfel bazele unei centralizari binevenite care sa faciliteze reconstructia infrastructurii. De asemenea, trupele de mentinerea pacii au reusit sa antreneze politia din Congo pentru a putea face fata amenintarilor si a proteja populatia.

Avand in fata planul pus la punct de Organizatia Natiunilor Unite si conducerea Republicii, se poate intrezari acea schimbare de care toti cetatenii, chiar si cei care au parasit tara, au nevoie. Totusi, anumite grupari rebele vor continua luptele si abuzurile pentru a putea controla zona de est, reusind sa incetineasca semnificativ transformarea tarii. Insa, printr-o colaborare stransa intre ONU, organizatiile pentru protectia drepturilor omului si guvernul de la Kinshasa, aceste grupuri vor fi anihilate, iar reformele vor fi implementate cu succes.

DACTIA AEPADO

Redactor-Sef: Catalin UNGURASU

Redactor-Sef Adjunct: Laurentia Mariana MEREUTA

Daca doriti sa publicati un articol in noul numar al Revistei AEPADO, va rugam sa ne trimiteti un CV si titlul articolului dvs. (cu o foarte succinta prezentare a continutului articolului) la revista.aepado@gmail.com. Va asteptam!